

ny, enten under Navn af Jordebogsafgift eller under et andet Navn. Jeg mener altsaa, at det maa være en konsekvent Følge af, at man indfører et helt nyt Skattesystem, at saa bortfalde de ældre Skatter, hvad enten de ere nævnte eller ikke.

Madsen-Mygdal: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har jo ikke Ret, naar han siger, at der i § 1 i Loven om Ejendomsskyld kun er Tale om, at Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten skulde bortfalde, idet hele Udvalget var enig om at tilføje den Bestemmelse, at for saa vidt der i forskellige Egne af Landet var Afgifter paa faste Ejendomme, der maatte have Karakter af Statsskatter, skulde de samtidig bortfalde i Henhold til den Betragtning, som jeg gjorde gældende, da jeg første Gang havde Ordet. Det ærede Medlem siger dernæst, at der foreligger intet om, at nogen af de Afgifter, her er Tale om, er Statsskatter, og at der heller ikke forelaa noget for os derom i Fjor. Jeg ved ikke rettere, end at Udvalgets Medlemmer havde en lang, trykt Beretning med en Undersøgelse af disse Forhold, som var foretagen længere tilbage i Tiden, og af denne Betænkning Indhold fremgik aldeles sikkert, at en Del af disse Afgifter var at betragte som Statsskatter. Paa den anden Side er jeg enig i, at hverken denne Betænkning eller hvad der senere er fremkommet, har kunnet sige noget om, hvor meget der maatte betragtes som Statsskatter, men at en Del af dem var Statsskatter, var der overhovedet ingen Tvivl om i Fjor; havde vi haft nogen Tvivl i saa Henseende, saa havde vi ikke stillet dette Forslag.

Kofoed: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag og samtidig udtale en Tak til den højtærede Finansminister for dets Fremsettelse. Med det samme maa jeg maaske ogsaa takke samtlige de ærede Medlemmer, som have talt her i Dag og særlig det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som jo udtalte meget velvillige Følelser for Bornholmerne. Jeg tror, at ved Forslaget, saaledes som det foreligger, blive Bornholmerne hvad Skatterne angaar nogenlunde ligestillede med det øvrige Land, men heller ikke mere. Jeg har tidligere haft Lejlighed til her at forklare, at medens vi ved de Skattelove som bleve vedtagne forrige Aar, for det øvrige Land nedsatte Skatterne

med omtrent 17½ Kr. pr. Td. Hartkorn, bliver det for Bornholms Vedkommende, naar vi beregne det efter almindelig dansk Hartkorn, ikke mere end omtrent 7½ Kr., det er altsaa en Nedsættelse paa omtrent en halv Snes Kroner mindre pr. Td. Hartkorn end i det øvrige Land. Naar det nu foreslaas, at Staten skal give Afkald paa et Beløb af godt og vel 60,000 Kr. til Fordel for Bornholmerne dels til private og dels til Amtsrepartitionsfonden saa vil det nogenlunde komme til at svare til hvad der kommer til at gælde for det øvrige Land efter de nye Skattelove. Bornholm har godt og vel 6000 Tdr. almindelig dansk Hartkorn, dividere vi dette ind i 60,000, faa vi et Beløb af ca. 10 Kr. Heraf kommer jo den væsentligste Del Landet til gode medens en mindre Del, omtrent 1/8, kommer Købstæderne til gode Paa Grund af det særlige Forhold vi havde derovre med Bygningsafgiften, at den kun svarede med det halve Beløb, fandt man Anledning til at indrømme en Lempelse for Købstædernes Vedkommende, da de ellers vilde være blevne meget uheldigt stillede. Nu udtalte det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, at der aldeles ikke kunde konstateres noget som helst om disse Afgifters Oprindelse, om det var Statsskatter, eller om de havde en privatretlig Karakter; man vidste intet derom. Men, sagde det ærede Medlem, Bornholmerne plejede jo at være Kælebørn og at skulle have Fordele og Begunstigelser mere end andre; og det ærede Medlem lod heller ikke til at have noget imod, at de fik det ved denne Lejlighed. Jeg tror nu ikke, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremførte; jeg tror slet ikke, at Bornholmerne særlig begunstiges i Forhold til det øvrige Land. Jeg skal henvisse til, at der af Ministeriet er blevet foretaget en ret udførlig Undersøgelse, og at der foreligger en Indberetning om Jordebogsafgifterne paa Bornholm, i hvilken der Side 26 staar — hvis det maa være mig tilladt at oplæse et Par Linier —: „Det formenes altsaa, at man for Selvejergaardes Vedkommende maa antage, at Afgifterne efter Jordebogen af 1696 i det hele ere af offentligretlig Oprindelse og ikke kunne betragtes som Jordej, personlig, Fæstefgift og lignende“. Med Hensyn til Vornedgaarde staar der, at det maaske ikke er saa klart, at der er en Del af disse Afgifter, som have offentligretlig Karakter, men en Del af dem er dog absolut at betragte som Skatter. Jeg mener, at det, saa vidt vi overhovedet kunne trænge ind